

Foundations of Halacha 10.9 - On the Market - Selling through Beit Din

1. Ramban Parshat Behar

The Sages created edicts for the benefit of the people: At first, Beit Din would make a storehouse in each city. When the fruit would begin to emerge, Beit Din would take them from those that brought them and place them in the storehouse. When the time came to harvest that entire species, *Beit Din* would hire workers who would reap, press and gather all [the fruit] of that species. They would then press them in the wine-press or olive-press as in any other year, and these would be placed in their storehouse. These fruits which were gathered in to the storehouse of Beit Din do not need *Biur* {causing to cease from one's property}, for they have already been taken out of the house. Both rich and poor people are permitted - after the *Biur* - to accept these from Beit Din and eat them. This entire edict and all this exertion on the part of *Beit Din* was out of wariness, in order that people should not come to hold [the fruit] in their own possession or to do business with them.

2. Responsa Minchat Shlomo Vol. II Chap. 123

Deliberation is required regarding a village of one hundred people, one of whom has an orchard. The townspeople requested from him that he be involved in fertilizing the field, watering it and guarding it so that gentiles do not come, and so on. For this [work], they will give him a set amount for each kilo. of fruit. Are they subsequently obligated to fulfill this condition?

In my humble opinion, it appears obvious that the condition is null and the fruit are *hefker*, despite the wishes of the owner and despite the wishes of the townspeople...Indeed, the owner of the orchard may petition the townspeople that they should pay him for having instructed him to water and to fertilize [and it is not clear whether they are obligated to pay]; nevertheless, it would not be at all correct to assume any ownership on the fruit, even vis a vis the townspeople. They may grab the fruit for free without any payment.

However, if one tells his friend, "Go bring me fruit of the Seventh Year and I will pay you for bringing them if I take fruit from you.", he may certainly refrain from giving him fruit if he will not pay him money. This notwithstanding the fact that he does not own the fruit, for the Torah did not declare ownerless the fee for delivery. In contrast is the fertilization, watering, guarding from gentiles and so on. Even though he is not responsible to do those, once he has done them, all [the fruit and the labor entailed] is ownerless.

Thus being the case, does *Beit Din* have a different set of rules? Ask yourself: If one would come from another state, such that the

רמב"ן פרשת בהר

ועשו להם תקנות מדבריהם, בראשונה היו בית דין עושין אוצר בכל עיר ועיר, מתחילת יציאת הפירות היו נוטלין אותם מיד מביאייהן ומכניסין אותן לאוצר, וכשיבא זמן לקיטת כל אותו הזמן כגון שבא זמן של (קציר) [קיץ] ועת הבציר הגיע, ב"ד שוכרים פועלים ובוצרים ומוסקין ולוקטים כל אותו הזמן ודורכים ומוסקין בגת ובבית הבד כדרך שאר השנים, ונותנים לאוצר שלהן, ואלו הפירות המכונסים לאוצר בית דין אינן צריכין ביעור אחר שכבר מבווערין הם מן הבית, ואחד עניים ואחד עשירים מותרין לאחר הביעור לקבל מהם מיד ב"ד ולאכלן. וכל זו התקנה והטורח של ב"ד, מפני חשד שלא יבאו לעכבם או לעשות מהם סחורה:

שו"ת מנחת שלמה תנינא (ב - ג) סימן קכג

יש לדון בכפר של מאה איש ויש לאחד מהם פרדס ובקשו ממנו בני הכפר שיתעסק בזבול והשקאה ושמירה מנכרים שלא יבואו וכדומה, ובעבור זה יתנו לו עבור כל קילו פירות סכום מסוים אם הם חייבים אח"כ לקיים התנאי או לא, ונלענ"ד פשוט שהתנאי בטל והפירות הם הפקר גמור לכל אדם בע"כ של הבעלים ובע"כ של בני הכפר, ... אך יוכל בעל הפרדס לתבוע מבני הכפר שישלמו לו עבור זה שאמרו לו להשקות ולזבל [ואין זה ברור אם הם חייבים לשלם], אבל מ"מ לא יתכן כלל שום בעלות על הפירות גם כלפי בני הכפר והם יכולים לקטוף חנם ללא שום תשלום, ומ"מ אם אמר אדם לחברו לך והבא פירות שביעית ואשלם לך שכר ההבאה אם אקח ממך פירות דשפיר יכול אח"כ להמנע מליתן לו פירות אם לא ישלם לו דמים אע"ג שלא זכה את הפירות, כי התורה לא הפקירה שכר הבאה משא"כ הוצאת זבול והשקאה ושמירה מנכרים וכדומה אע"ג שאינו חייב בכך מ"מ לאחר שכבר עשה את זה הכל הפקר.

וכיון שכן אטו בי"ד יש להם תורה אחרת,

<p><i>Beit Din</i> are not his agents, could he not pick fruit from the tree for free? Since this is so, the townspeople, too, certainly have the ability say to <i>Beit Din</i> that the fruit are ownerless, and to pick them for free. Thus being so, why should <i>Beit Din</i> take from them the fee for watering and fertilizing, considering that the Torah made the fruits ownerless without obligating one who acquires them to pay any of these charges ?</p> <p><u>Indeed, a <i>Beit Din</i> that is powerful enough to require the townspeople to pay the owners of the fields can certainly collect afterwards this "tax" when they give them the fruit of the Seventh Year which are ownerless, but not to seek payment [directly] for the fruit.</u></p> <p>[It appears correct that such a <i>Beit Din</i> could even make a calculation in such a way that the owners of the fields would not only not lose, but would also profit during the Seventh Year just as they would in other years. They can obligate the townspeople to pay a definitive tax, and can collect this tax on the fruit. That is, they will not give them fruit unless they pay what <i>Beit Din</i> has obligated them to pay. Through this, the price of fruit will be the same as in the Sixth Year. However, in our time, there is no such <i>Beit Din</i> that is powerful enough to do so...</p>	<p>הגע עצמך אם יבוא איש ממדינה אחרת אשר הבי"ד אינם שלוחים שלו וכי לא יוכל לקטוף חנם פירות מהעץ, וכיון שכן גם בני העיר יכולים שפיר לומר לבי"ד שהפירות הם הפקר ולקטוף חנם, וכיון שכן למה יקחו מהם שכר השקאה וזיבול אחרי שהתורה הפקירה את הפירות מבלי לחייב כלל בכך את הזוכה, ברם לבי"ד כזה שכוחם יפה לחייב את בני העיר בתשלום לבעלי השדות יכולים שפיר אח"כ לגבות את ה"מס" הזה בשעה שהם נותנים להם פירות שביעית שהם הפקר אבל לא לדרוש עבור הפירות, [יתכן דבי"ד כזה יכולים גם לעשות חשבון שבעלי השדות לא רק שלא יפסידו אלא ירויחו גם בשביעית כמו בשאר שנים ע"י זה שיחייבו את בני העיר במס מסוים וגם יוכלו אח"כ לגבות את המס הזה מהפירות, היינו שלא יתנו להם פירות אא"כ ישלמו את אשר בי"ד חייב אותם ויהיה לפי"ז מחיר הפירות כמו של שנה ששית, אך אין בזמננו בי"ד כזה שכוחם יפה לעשות כן, ...</p>
<p>3. <u>Rulings of the Beit Din of Jerusalem - 9:9</u></p> <p>Yesterday, 12 Iyar 5763, we were privileged to have an audience with Rabbi Y.S. Elyashiv, and we asked his opinion of what is called an "established <i>Beit Din</i> in the city". We received the following definitive statement: "If the <i>Beit Din</i> is accepted by the community in the city, and it convenes and judges on a regular basis, the facts establish that this is called an "established <i>Beit Din</i> in the city". Therefore, the "Beit Din of Jerusalem", which convenes to judge in an established manner, is definitely considered an "established <i>Beit Din</i> in the city".</p>	<p><u>פסקי דין - ירושלים דיני ממונות ובירורי יחסין ט עמוד ט</u></p> <p>זכינו אמש, אור לי"ב אייר תשס"ג, להכנס אל הקודש פנימה אצל מרן הגרי"ש אלישיב שליט"א ושאלנו לדעתו מה נקרא "בית דין קבוע שבעיר", ושמענו ממרן שליט"א דברים ברורים: "אם הבית דין התקבל ע"י הציבור של העיר, והוא יושב ודן בקביעות, המציאות קובע שזה נקרא בית דין קבוע שבעיר". לכן "בית דין - ירושלים" אשר יושב על מדין באופן קבוע, בודאי נחשב לבית דין קבוע שבעיר.</p>